

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

VII. O Duchu Swatem a Dařjch geho

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

plěseg, znage Krále swého,
po slawném wítězství, giž
přeradosného.

2. Genž potlačil nepřá-
teky, hada přechytrého, zba-
wic geg lstivé šly, swázal,
wraha přepysného, a zka-
zyl království, lwa převru-
tného.

3. Geho foruhem wítě-
zná, zboru nebeského, když
na okřstě frěta, Bůh geg
dworu Angelskému, wwe-
dl, aby wyslychnj klaněli se gemu.

4. Zastřwěl se newymku-
wně: s zástupy swatými, s
swými, bral se důstogně,
z Dcey, zpěwy radostnými,
rozjehnal se mile, s wčedlnj-
ky swými.

5. Giž gest po swém
strpeni, w slawě Dce swé-
ho, prawým wšeho Stwo-
ření, Pánem, gemužto ro-
wného, w nebi, w zemi ne-
nj, wšse se bogi gehu.

6. Gemuž rytjřstwo ne-
besté, w těle zgerwenému,

na čest chwálu zpjwalo; nad
to korunowanému, radu-
ge se slawně, Králi přjto-
nnému.

Rysťe začal s cestu nowau,
do nebeské wlasti, giž
bychom sli za tebau, z zdeg-
sli, weliké wšlosti, dokona-
gje prácy, tam byli w radosti.

8. K čemuž nám diwně
pomáháš, wida nás w bj-
dnosti, a před Dcem zastá-
wáš, we wšs nedostátečno-
sti, způsobugeš w winách,
y hognost milosti.

9. Budij nám y zde přj-
tomen, sedě na wysosti, wnité
y zewnitě pomocen, w
prawdě, žiwota milosti, ať
za tebau dogdem, tam kdej
sy w radosti.

10. A tobě hlasem ra-
dostným, wítěz slawnému,
s Dcem y s Duchem swa-
tým, wždycky, w Božstwí
gedinému, prospěwugem
chwálu, Pánu nebeskému,
Amen.

VII. O Duchu Swatem a Darjch gehu.

(280.) Antyffony.
Gabo: Zospodine wšlyš blas.
Stworiteli Ducha swatý,
přigd naměstěw náš, a

spuť na ty, genž od tebe gsau
stworěni, milost, pokoj, potě-
šení.

2. Ty gsy těšitel nejbližší
da

dar nehymššho nehymšši, ty
gšy mašt vyzdrawugjch, studnice,
láška horjch.

3. Ty gšy w dáňch Pán boha-
tj, přst Boží sylné podstať, w
rozličných gazyých slowo, zge-
wugešs světu, Dtcow.

4. Degj nám světko rozumno-
sti, srdce w lásce weš k wrau-
cnošti, znáš teľa našeho mdo-
bu, posylášg ge w každan dobu.

5. Widal od nás zlost nepř-
tele, pokog w nás vpemni cele,
abychom wždy za tebau sli, a
sskody na dussech vsli.

6. Degj nám znáti Boha Dt-
ce, y Krysta našeho wšdce, o
mjšťce dobrj y sebe, bychom
wždy ctili tebe.

* 7. Chwála buď Dten wěčné-
mu, y Synu oslawenému, y
Duchu drahé milosti, gať jde
tať w nebesě wlasti, Amen.

(281.)

Kryne.

Gako: O Kryste Knjze pokoge.

Kryne eleyson. Bože, k
swým hřichům se známe,
jmušg se nad námi: Dalož
(pokorně žádáme) gako Dtec s
námi. Odpust náše wianj, od-
pust, a nás k milosti své připust.

2. Při té meyročej sláwnosti,
y času každého: Posli nám ta-
ťe z wysosti, dar Ducha swaté-
ho. Abychom té milowali, slo-
wem twým se zprawovali.

3. Wšak gšy ten swět tať mi-
lowál, z srdce otcowského: Žes
gemu syna darowal, gednoro-

zeného. Aby každj wěre w ně-
ho, došel žiwota wěného.

4. Kryste eleyson. O Kryste
Knjze pokoge, smilšg se nad ná-
mi: Wpokog wyssech rozbroge,
swými zášťkami: swět pokog
podwodnj dáwa, v tebeť gest lá-
ška prawá.

5. Drodšg v swého Dce, o-
rodšg wždy za nás: gako paz-
stjř za své owce, a wzdal mo-
cne od nás. Lotry, a roľky hltá-
wě, y gegich pasiwj nejdrawě.

6. Dáweg nám wěrně pasť-
ře, s pasťwau slowa twého: Wo-
sylnšg nás w prawě wjře, skřz
Ducha swatého. Teu wrátnj
nechť otwírá nám, dwěre k těm
nebeskjm pasťwám.

7. Kryne eleyson. Duchu
swatj wyslyšse nás, smilšg se
nad námi: Wěni sobě přjbytel
w nás, a žšlšweg s námi. Přigď
těšiteli w těšnostech, přigď náš
šefari w nemocch.

8. Přigď bludnjch naprawi-
teli, sprostnjch wěteli: Přigď
žášťpce wpušťených, nádege
žtrápených. Přigď šřlo omdle-
wagjch, žiwote vmjragjch.

9. Degj nám twá Božšá wě-
čná moc, w dobrém setrwánj:
Zwlašť řdyž klesne lidšká pomoc,
při nášsem škonánj: Odwrat od
nás wěčnj plamen, deg s sebau
byť w nebi, Amen.

(282.) Et in terra.

Gako: B horám patřjm gá.

Bud sláwa na wysosti,
Bohu té studnicy nesmjř-
ně

ně milosti: a na zemi pokoj lidem, pro Krista obdařeným, Duchu svatého darem.

2. Myš ō Bože tě chválíme, dobrořečíc my tobě se klaníme, vzelebíme tě mocného, Dce milosrdného, tě vyzýváme samého.

3. My vyzýváme tobě díky, pro velikou tvou slávu, Bože veliký, Pane náš nebeský Králi, náš všemohoucí Dče, z něhož sme život vzali.

4. D Synu jednorozený, Pane Svišty Kriste, pro nás vtělený, ō Pane, Boží Beranku, ō Boha Dce Synu, vylýš náš z svého stánku.

5. Kterýž sjímalš hříchů světa, pohled gal přetěžká již myš, váme léta, mždy se blížice k slo-
nání, přigimž modlitbu naši, deg w dobrém setrvání.

6. Sedíš na pravici Dce, o smilův se nad námi, a bud přimlůvce, abychom podle zásluh svých, nebyli odsauzeni, k přisnošti pokut věčných.

7. Ty sám svatý gsy zagistě, tys sám gedíný Pán, ty ō GE-
zu Kriste: sám sy Král y kněz nevyšší, ty k Dce svému přis-
tup z oběti máš nevyšší.

8. Věšitelí Duchu svatý, s Dcem y Synem též slavní a
podstaty, posvětiž nás svau mi-
lost, abychom byli vzáctní, w
službách svých na vysošti.

9. Bůh Dtec, Syn, y Duch svatý, Pán w lásce ke všem lidem velmi bohatý, budiž od
nás nyní chválen, a potom w

slávě věčné, na věky věků, Amen.

(283.)

Credo.

Gáfo: Duch Svatý svau.

Svěříme všickni w Boha
jednoho, Dce toho
všemohoucího, Stvořitele ne-
be, země, y všeho, kterýž nám
dává dar Duchu svatého.

2. Věříme y w Krista Syna
na geho, gedíného Pána naše-
ho: Genž se narodil z Panny,
gfa počatý, bez poskvrny: Což
působil Duch svatý.

3. Trpěl, umřel, a tak nás
vykoupil, potom do pekla mo-
cně zstoupil, třetihy dne vstal
z mrtvých w slavném těle, což
osvědčili y svatí Angeli.

4. Vstoupil w nebe, k slávě
Dce svého, kdež sedí na pravi-
ci geho: Odtud věrným po-
slal Duchu svatého, odtud přig-
de sanditi každého.

5. Věříme všickni w Duchu
svatého, vtěšitele milosrdného,
bez gehožto k dobrému pomocy,
w člověku hříšném uenj žádne
mocy.

6. D chrkvi to držíme wyzná-
ní, že gsy všech svatých obcová-
ní, o věcinec, Krista pastýře mag-
cí, geho samého slovem se řídící.

7. Věříme všech hříchů od-
puštění, y těl našich z mrtvých
vzkříšení: A po smrti w nebi
život bezpečný: Amen, Amen,
ō degž to Bože věčný, degž to
Bože věčný!

(284.)

(284.)

Bože Otče sessliž nám
nynj Ducha swatě-
ho, Ať on nám otevře
sám pravdu zákona tvého,
a zapálí srdce w nás, aby-
chom tě milovali, nynj y-
na každý čas, vůli twau ko-
nali; A věcnj cychho, w-
střihali se vždy pilně, twé-
ho slova živého, drželi se
splyně: Tať sladce, w té lásce,
w pokoji deg nám vsnau-
ti, nedeg nám zahynauti.

2. **B**oží Synu,
prošmeť tvé milosti,
Genž gsy pro násse twiny,
trpěl mnohé žalosti. Dpu-
stěns byl od Otce, mezy
lotry gsa na kříži, obrať se
na své Dvce, ó dobrý Pa-
stýři! Degž nám twůg
hlas poznati, skrze Ducha
pomazánj, tebe následowa-
ti, vždy až do skonánj:
Pros za nás, w každý čas,
Boha Otce nebeského, vcho-
weg nás od zlého.

3. **O**-Bože swatý Du-
chu, račž nás naučstjwi-
ti, A násse hříšné dusse,
twým ohněm zapáliti:
Zwol w nás sobě přibytel,
s Otcem takě geho Synem,

neopauštěg stvůch dítě, ať
giž nezahynem: Degž nám
pravdu vměti, kterauž učil
Křstus **B**oží, gižto ne-
můž věděti, komuž ty gi ne-
sgewis: Degž se vždy, té
pravdy, držeti až do skoná-
nj, zbaw nás od zatracenj.

(285.)

Gals: **K**řstu chvála, Konec.
Bože, ty gsy w Synu
swém, mne wynvolil
od věčnosti. Sessliž; **B**ru-
nu twého sem, w čem ě spa-
senj nemám dosti. Rač mi
dary Ducha přiti, a tať bu-
du wšeko miji.

2. **A**ch znám mrtvůž ži-
vot swůg, ě wykonáwánj
dobrého, Duchu swatý,
Bože můg, zpraw mne zno-
wu-zrozeného, neb tělo mé
skažené gest, a nemůž ě
spasenj wěst.

3. **S**wětko! zážen te-
mna noc, mého bludného
myslenj; **Z**ruš bezbožnost
skrz twau moc, drž můg ro-
zum w swém řízenj: aby-
gá se s ochotností, od tebe
učil maudrosti.

4. **M**ysl a žádost žlau no-
šim, w srdcy mém hned od
mladosti: **T**y mne rukau
swau,

swau, prošm, wytrhni z mne ohatnosti. **W** každem dobrém zgemowánj, deg chut také k dokonání.

5. Serdec čisté stwoř mi sám, genžby tě w paměti mělo, a že gestě hřichy mám, toho bolestně želelo. **W**šak po smrtku gať neg-

spisse, wweď mne w rány **GEjisse**.

6. Račj mne wstřipiti w něg, gať aud wlasnj geho žela, a gsa w te gednotě, deg, abych tať trwal do ce-
sa. **U**šgem od **GEjisse**, hlavy, gá ratolest, on finen prawj!

7. K tomu žádám to tro- ge: **W**iru, lásku, a na- děti. **P**omoz mi, při mně stoge, ať mne zli vmautii nesměgi. **P**opřeg pokory, radosti, pokoge, w křiji ti- chosti.

8. Deg co slussi mluwi- ti, nědy také y mlčeti; deg se práwě modliti; pomoz mi křij mlg snášeti; deg spasytedlně zemřeti, a de- dictwji w nebi mjeti.

(286.)

Bůh náš wěkem nepoča- ty, **D**tec milj, **S**yn, spatruge; těmi **B**eránek

D 2

boguge;

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

D 2

boguge; těmi swatj obda-
řeni, berau zrůst k swému
spasení.

9 Čehož příklad dán na
hlavě, chrstve, Krystu, na-
fši sláve: gehož Duch ten
řdyž pomazal, w darjch
sedmí se vkázal.

10. První dar gest bá-
zeň Boží: w kterémž řd-
cy on tu složí, taký hřešit
nesmí, nechce, nemáje nic
sobě lehce.

11. Na Boha pozor má
wssudy, buď on bohatý neb
chudý, pokorně má se sám
w sobě, nic sám sobě neo-
sobě.

12. Druhý dar gest dar
vměni, dobrých věcí k wy-
wolení, y k činění wse ho-
tově, čemuž věj Bůh w
swém slově.

13. Neb řdožby co Bůh
chce vědět, řdyby nám Bůh
nepověděl? by pak člověk
nestěhl sobě, pomáhá Duch
geho mldobě.

14. Třetí zagistě dar Sy-
la, mocný důvod geho di-
la, dáwa w dobrém wždy
zmocnění, těla Duchu k
podmanění.

15. By sebau člověk

wsládnauti, hledět, a wsse-
cka swá hrutj, tak řjdití gať
Bůh káže, wnušáním se ge-
ho máje.

16. Ž čehož gde čtvrtý
dar, giným, kterýmž stau-
žiti swým blížnjm, člověk
má, wšacný dar rady, k
odvrácení wssí zlé wnaďy.

17. Řdyžby satan, swět,
neb tělo, táhnauti w zlé řd-
ho chtělo, řdo ten dar má,
ten rád radí, před řlým bli-
žnjho ohradí.

18. Rozumnost přitom
dar páty, swatého Ducha
gest swatý, nic nečiní k
žhoršení, žádnému, než gen
k zlepšení.

19. Ten dar řdo má, ten
blížnjho, wzděláwati hledí
swého, rozzfasně s nim za-
cházeg, buď trestage, buď
chwálege.

20. Dar maudrosti gest
dar šestý, stupeň wrejni
wěčné cesty, nic nedbati zde
řrom Boha, w něm swá v-
těšení mnohá

21. Znáti y gich požjwa-
ti, řrdcem w nebi přebýwati:
to pak co se w swěte swj-
tj, za pauhé marnostj mjtí.

22. Sedmý dar odtud
pocho-

pochoď, libé giž odpočinu-
tj, duchem w Bohu, kterhž
tak tjm, specetuge nás Du-
chem swým.

23. K životu s sebau
wěcnému, radosti, sláwy,
plnému. K němuž pečet
Božich Synů, gest tento
Duch Hospodinů.

* 24. Duchu swatý tě-
štiteli, darů drahých dělite-
li, podělujž nás gimi wde-
čnē, zde w chrčmi y w nebi
wěcnē.

(287.)

S Swaltež Hospodina
wšsetka rodino Izrael-
ská: Nebot Duch geho
nawššterwuge srdce lidská.

2. Zwelebujž dome Já-
kobi weleslawne Páně gmi-
no: Neb rozkossné zaslje-
ni gest nám giž hogne na-
plněno.

3. Rozkosse swé plěsáním
wřazujž srdce každého wěr-
ného: Nebot gest tagem
swoj diwné otewřino Boha
nebeského.

4. Radugtež se w duchu
swém wššicknj Páně služeb-
nicy: Neb se gest gediný
Bůh zgewil w blahoslawe-
né Trogicy.

5. Oběťugtež Pánu srdce
wdečná Synostj obywatel-
lé: Nebť nám Pán sestal
sobě rovného wššitele.

* 6. Zpřiwegtež Hospo-
dinu piseni, z srdce z nowu
stworěného: Nebť za mi-
stra nám dal Pána dwor-
u nebeského.

7. Sláwy y chwál y ho-
dný Duch swatý, Otcy y
Synu rovný, a spolu s
nimi Bůh na wěky wěků
požehnaný.

8. Těšstež se wššicknj y
prostřed swých zarmutčů
Pánu takowému: A služ-
tež wnitřnostmi swými ge-
mu toliko samému.

9. Prokřiknětež srdcem
y hlasem spolu wesele, a
slawtež gmiěno welebného s
potěšenjm, rkauce směle:

* 10. Sláva budiž ge-
dinému Bohu, Otcy y ge-
ho Synu, y takě milému
wššiteli Duchu swatému.

11. Saťož byla od po-
čátku nynj y wždycky: bu-
diž wzdáwána od wěrných
wěky po wššecky.

(288.)

S Třetio dne wstal Swotit.
Něssniho dně splnilo
se,

se, wyrcení Pána GEjše,
Apofstolům z geho říše.

2. Sestál gimi Duchu
svatého, naplnil gich sedce
z něho, vřestitele milého.

3. Gijž se gest to naplni-
to, což prorokováno bylo,
radugme se rossičnj z toho.

4. Skrze Goela Proro-
ka, řekl Bůh, wyljm mého
Ducha, na milého služebnj
ka.

5. A budauť prorokowa-
ti, krásná widenj wjdati,
divné wěcy wsem mluwiti.

6. Přissel na ně welmi
rychle, Duch swatý v prud-
tém wětře, zapálil sebau
gich sedce.

7. Apofstolé milj swatj,
naplnění gsauc radosti,
Ducha swatého milosti,

8. Wssech gazyků sau
mluwili, Boží, a weliké wě-
cy, rossičnj se tomu divili.

9. Wneb sau byti shro-
mážděni, w Geruzalémě ro-
zličnj, národowé, z mnohých
zemj.

10. Geden každj swjg
gazyň znal, gačoby z gich
národu byl, Duch swatý
w tom ge zprawowal.

11. Prošymel Pane GE-

jissi, posslij y nám z twé mi-
losti, Duchu swatého z wy-
sosti.

12. Zamjteg t nám Du-
chu swatý, s dary twé swa-
té milosti, s Dtcem, Sy-
nem, drahý hosti.

13. Naplni sedce swatau
bážnj, bychom s strachem a
s twau kážnj, spasenj své
působili.

14. Deg nám dar milo-
stivosti, lásky a přiwětivo-
sti, pokory, trpělivosti.

15. Degž nám dar twé-
ho wtnění znáti hřjchů také
ctnosti, z wjry činít dobré
skutky.

16. Obdar nás darem
twé síly, abychom byli pře-
sílnj proti zlému pokušení.

17. Podeg nám twé swa-
té radn, bychom w pokoře
trwali, Panstwjm swěta
pohrdali.

18. Zprawugž nás zdra-
wjm rozumem, nad giná
stworění darem, znáti tě s
Dtcem, y s Synem.

19. Darugž nás swatau
maudrosti, kteráž pocházj
z wysosti, od Boha, Dce
swětlosti.

20. Kdož twé dary hog-
né

ně magi, vssech se hříchů
vysřihagi, w polánj swa-
tém trwagi.

21. Nawstěw gimi Du-
chu swatě, sedce naše řaz-
dau chwiłi, bychom wice
nehřěšili.

22. Wstāš ty těšitel
plačlivých, obránce vssech
žarmancůch, naděge vssech
dauffagich.

23. Ty gšy swětko vssech
zatmělých, prawá cesta po-
blauditých, mocně lékařstwi
nemocných.

24. Prawýmš pořmem
vssech lačných, také nápo-
gem žžimých, hogná moc,
šyla zemlených.

25. Také gšy ten žiwý
prámen, gimžto hasne wě-
čný plamen, žbarwž ho nás
wěčné, Amen.

(289.)

Duch Páně swau swatau
milosti, naplnil sedce
w prudkosti, řdyž Aposst-
lé spolu gsau seděli, Ducha
swatého nábožně čekali, na-
božně čekali.

2. Ráčil gepo swětě po-
řati, slowo Boží oznamo-
wati, aby řázali wšsemu

stworěni, Pána Krysta, a
geho swatě čtenj :.

3. Přigmetěž, řekl Du-
cha swatého, učitele vsseho
dobrého, on wás sám wě-
ně wšši prawdě naučí, a zge-
wjtagně y budauch wěcų :.

4. Řka gim : Řdyž wás
budau stawěti, přeb řysari,
a přeb řnřžaty, nechřętež
wry nic o to peřowati, řte-
rař, co máte přeb nimi mřu-
witi ? :.

5. Prořož my nynj we-
sele, poprosmež swěho řpa-
řytele, at nám ráčj řěhož
Ducha řesřati, a nasse řřj-
řně ředce řapřliti, Kryste rač
to dáti !

(290.)

Řaf. Řesřiti řřáno dawřim řof.

Duch swatě, řdyž na řor-
řané, při wřesřatoněm
řřtu Páně, mřl se ř swěde-
ctwř zřewiti, ráčil řředimně
řřaupiti.

2. Řty w řofubičřy řřř-
řobě, řřigiti, řblřibil řobě,
řa wěc řřž řagemřřwř nenj,
wřžmež řo řřesřiane wěrnj.

3. Řeyřřw nám řař řo-
řaguge, co řřřřm wřřadem
řřrawuge : Ře řřa Duch
swatě

24

swatý milostný, pokoj přináší radostný.

4. Gako Holubička Noe, w korábu plésánj mnohé způsobila, řdyž ratolest, oltowau přinesla gest.

5. Potom, tudy dáwá znáti, gať se každy má chowati, řdyž darů g ho milosti, dogiti chce k oltownosti.

6. Holubička křawě wždy, řhá, k skreysši své letje pospichá, gestřábu dravých se bogi, hnýdj wysoko w potogi.

7. Milowná gest y sprotnosti, y w obecwanj swornosti, nehty nepůbi sřkody, drýj se žen, čisté wody.

8. Čistotu gístě miluge, pročej smradu se wydaluge, žluče nemá, a wřřak horli, řdyž druhý w řádu nestogi.

9. Ljbiť se wřřeky ty ctnosti, Ducha swatého milosti, při lidech w Křysta wěřících, a chceť aby chodili w nich.

10. W těch tedý ctnostech poddané, máme ctiti Ducha Páně, wždychegmež skrausšeně, křawě, činje pokánj prawě.

11. Strějně se dábla dra-

wého, bezpečnost posřtář gest geho, milugme w řřále, své skreysse, ty ai gsaurány GEjisse.

12. Neb řdo w těch bydlj skřj wjru, žustawát w potogi, w mju; Powěřj hñetwu Božjho, pro hřich wřřěšě neshladi ho.

13. Hnýjda činiti potřebj, chcemeli ořtati w nebi, ždet gest marnost, bida a řřjž. Dusse milá, ždaž ne wřdjš? Žalm 84, 3.4.

14. Budmež gako holubice, sprostnj, Pán GEjisse tomu chce: Drýme se w řřasce, swornosti, w tom swažtu dokonalosti.

15. W mřřkosti magic podwodny, nečinme bližnjmu řřkody: Srdce řřimě a podwodně, gest sobě saměmu řřkodně.

16. Pokrm a nápoj své dussi, žbjregme čistý gať řřuši řřowo a swátosti Páně, bez řřalissě čřřkwe bludně.

17. Smradu hřichů se warugme, čistotu wraucně milugme, an swědectwj neomylně: Duch swatý zamjotá smilně. Žalm 5, 5.7.

18. Těcht wěch řřussi řřetiti,

třiti, máli Duch swatý w nás býti: Gsauc winnj, činmež poňanj, a chodme w tom powołanj.

*19. O způsob nás, prošme tě, na tomto přebýdném světě, Duchu Swatý, vzáctný hosti, gať nás mjt chceš na wyposťi.

20. A my tebe s Bohem Dcem, y geho gedíným Synem, ctíti a chwáliti budem, nyni y na weky, Amen.

(291.)

Gať. Pane Bože budiz chwála. Duch swatý od Dce poslan, z hurn, z nebes, a wěrným dán, rozdjlný welmi w darich swých, t chrťwi spaseni potřebných.

2. Kdož Duchem Božim weden gsa, hřichem, zlostj swázan negsa, geg já dá, a obliuge, dogdet což w Bohu miluge.

3. Prwnj dar Ducha swatého, gest, bážen w srdcy wěrneho, z njž hřessiti nesmj, nechce, dobře z milosti činiť chce.

4. Kdež bázně w srdcy nebýwá, tuť hřich, zlá já dost přebýwá, ale bážen

hřich wyhánj, wede w dobre, zlé odhánj.

5. Druhý dar milosti, gest w mnohé trpělivosti, t bližnjm w lásce z litowánj, w Božim stoge smilowánj.

6. Spomáhá, a wšsem odpauští, hněmu, zlosti nedopauští, miluge, snáší, showjwá, w milosti Boží přebýwá.

7. Třetj dar gestit wmenj, zlé od dobrého dělenj, zlému odepriti snázně, a w dobrém mjt se wázně.

8. Čwrtý dar gest gehošla, w dobrém pomocy pošla, genž zmocňuje, wtrwzuge, gsa w srdcy, prawdu splozuge.

9. Aby se nebál, nelekaf, milost, lásku Boží poznaf, z nj wšsečno podstaupiti chtěl, pro smrti wstaupiti nechťel.

10. Pátý dar gest geho rada, by cłowěť wůli podada Bohu, geho přikázanjm, poslussnjm zůstal s plěsanjm.

11. Wymoluge pro své lepšj, cožby bylo bezpečněšj, nebezpečně opaušstege, w ruce,

to ruce Boží se paussťe-
ge.

12. Sestý dar gest Bo-
ží rozum, genž odgimá blud,
nerozum, bychom Boha
znali práwě, a wěřili to ně-
ho zdráwě.

13. Moc, maudrost, do-
brotu geho, poznagic
brali od něho, i čehožby-
chom milovali, geg nade
wisse welebili.

14. Sedmý dar gest ge-
ho maudrost, genž sfrocuge
to nás nemaudrost, bychom
pugenj milosti, magic gi,
zbyli wšši zlosti.

15. Následugmež což wě-
čného, nedbagic co gest ča-
sného, bychom wěčný wy-
wolili život, časný proň
sřatili.

16. Kdož toho mjmá wě-
stnost, to těch darjch dra-
hau společnost, pracuge to
dobrém, porostáwá, to ži-
wotu ctném se rozmáhá.

17. Budiž chwála Otci,
Synu, Duchu swatému do-
brému, Pánu Bohu gebi-
nému, genž dáwá gaž čee
každému, Amen.

(292.)

Duchu swatý, genžs Pán

a Bůh wšemohauch, swě-
tlo sřwauch, oheň žhauch,
darugž nás i milosti wjrau
y láskau wrauch, a įprawě
tonitřnosti nassich sřdech
gdauch.

2. Ty sám wsecky wěř-
ch žnowu įpłozuges, i Kry-
stuge připodobnuges, įakon
sřwug to ně młěwage, žnowu
to něm sřworuges, a tak
we wšelikau prawdu wto-
zuges: Gal. 4, 19. Jilip. 2, 5 ž.

3. W tom gich diwně
posyluge gim žrůst dáwáš,
gaž i edy potřebu wznámáš,
těšiš, wějš, a to prawdě
Křystowě wyděláwáš, a to
tom we wšem y stálosti swě
přidáwáš.

4. Sřrže stowo, křice, y
swátosti geho, wtrwzuges
i nás každého, přiwodjš i
milosti do života wěčného,
nám od Křysta Stjisse ja-
sławženého.

* 5. Prošmeť rač nás
sřysseti to prosbách mjle,
Duchu swatý, každě chwi-
le, degž ai to prawdě trwá-
me, to twě mocy a sřile, a
tak dogdem blahostaweně-
ho cyle.

6. Budiž tobě Bože Du-
chu

chu swatý chwála, s Otcem,
y s Synem wydávána, ge-
diněmu Bohu na věky bud
zpívána, wse k věčné slá-
vě tebe věčného Pána.

(293.)

Gafo: Gať žiwých wod gelen.

S Ak čerstvých wod ge-
len žádá, w čas vna-
wenj swého: Tak má dusse
wždycky ráda, chce mít Du-
cha swatého: Nebť bez ge-
ho pomocy, nemáme žádné
mocy, mrtwj gsauc od při-
rozenj, w věcech potřebných
k spasenj.

2. Pán pravj: Kdo
mne miluje, slova mého
oslýchá: Můj Otec geg-
oblíbuge, Duch swatý k
nebi zdvihá: K tomuť my
přicházíme, w tom přiby-
teť činíme: Neb to má mi-
losti slovo, nenj mé, ale
Otcovo.

3. Duch swatý ten vtě-
šitel, gegj Otec pro mne
dává: Budeť wás twěrný
učitel, od něhož půjde zpra-
wa: O wšem což sem wám
mluvil, pokud sem zde s
wámi byl, onť wám wse
čko připomene, on wás k
dobrému powede.

4. Pořog můg wám ži-
statugi, ne gať wám geg-
swět dáwa: Proč se w wás
srdce strachugi? Neť sem
ta slova prawá: Gduť a
žase přigdu k wám, co sem
libil, to wám dám, ne-
bogtež se w mém pořogi,
gať gsem wás, a wy gste
mogi.

5. Swědčj take tžj Pán
wseho: Tak Bůh ten swět
milowal: Že GČisse Sy-
na swého, gednorozeného
dal: By kažď wěre w ně-
ho, došel bytu věčného:
Neposlalť ho sem saudití,
ale hřisň swět spasiti.

6. Kdož srděně w něho
wěří, ay ten nebude sau-
zen: Ale kdož w něho ne-
wěří, gj gest w prawdě
odsauzen: Neměra kořen
zlého, gest půwod smrtj ge-
ho, i nř gen po tmě wždy-
cky tauží, ďáblu, tělu, swě-
tu slauží.

7. Opět Pán bj: Gá
gsem dwěre, kdo sřze mne
nemcház: Gafo šloděg w
swě neměre, gen šloditi při-
cház: Dwce mě, hlas můg
šlyš, a ten wrátný ney-
šlyšš, Duch swatý, mne
guz

gim otwírá, odkudž plyne
živá wíra.

8. Za y giná slova Pá-
ně, Duch Boží nám před-
kládá: Wysvětluge, blu-
dům bráně, a nás w Kry-
stu zakládá: W wíře, w
lásce, w naděgi, abychem
sili wrauceněgi, sili, pomá-
há, zprawuge, těssi, wěi,
oswěcuge.

* 9. O přigdiž k nám
Duchu swatý, Bože mocný
a pravý: S Otcem, s
Synem, též podstaty, a tať
hodný též slávy: Poswě-
tugi a zprawugi nás,
nyni y w posledni čas, ote-
wři swých darů pramen, k
spasení našemu, Amen.

(294.)

Safo: Wzkříšenj Spasitele.
Od slavný Duchu
swatého pamatugmež
dnes wděčně s lidem geho,
kteréhož GEJIS Pán z hu-
ry sestal na tento swět k
nám: genž w Geruzalémě
mnohé zděsil, wěrně wtěsil,
hogně podělil: Vědlni,
kum Pán rozkázal, kdyžto od
nich na nebesa wstupowal,
být neodcházeji, ale w městě
očekáwali, dokudžby neby-

li oblečení mocí z wšosti,
Ducha milosti. Protož my
z toho daru Otce y Synu,
wděcnau chwálu wdáweg-
me gemu, prosíce sobě za-
wtěssitele Ducha swatého.

2. Když se gest ten čas
naplnil, středě Bůh w da-
řech Ducha swého wylil, na
swě Apostoly, gimž naplně-
ni gsau, mluwili, welikě a
divně wěcy Boží, tu shro-
mážďeným, národům mno-
hým: Kterž slyšic ge-
mluwiti, galyky rozličn-
mi zvěstowati, řeči wtěssené,
spasení w Kristu připrawe-
né, wvěřiwše mnozí y hned
spolu, Boha chwálili, a
welebili. Y my také nyni
chwalme Pána Boha, za

potěssenj geho mnohá: žeť
pravdy swě učinil oznáme-
ni, w časy posledni,

3. Skrze Ducha těssitele,
toho wšech wěrných srdcey
řiditele, genž z slova Bo-
žeho, wěi každého wěřicého:
když posly žiženě, prawě,
wěrně, k tomu wzbuge,
dary daruge.:: Budmež
wděčni geho dila, oně gest
wšech služebnosti moc y sy-
la, k našemu spasení, k ně-
muž

muž sine Dtcem přitřžení. čnau, napog dussi jižnivau,
 O stágměj to něm slále, to a deg hřisným milost svau.
 vnitěnj pravdě ducha na- 9. Degž nám tebe žáda-
 sseho, napraveného: To- ti, degž po tobě taužiti, deg
 ho degž nám vžití o Duchu se zde z hřichů káti.
 svatý, s Dtcem, Synem * 10. Milý Kryste vssys
 gedně podstaty, zde to mi- nás, ve dnech náššých to
 losti, a přivediž k radosti, tento čas, přispoř darů do-
 k věčné slavnosti. brých to nás.

(295.)

Sťavostem nás Duchu
 svatý, navostem mi-
 stře předobry, Pane svým
 milostivý.

2. Vtěstiteli smutných,
 studnice plná věrných, sytost
 chutná jižnivých.

3. Dárce štědrý milosti,
 oheň ctne sydlivosti, ga-
 žyť dobromluvnosti.

4. Ds Synotků neylep-
 ší, Dtec neplaskavější,
 obránce nymocnější.

5. Ty gšy světlo to te-
 mnostech, vtěstitel to teshno-
 stech, ty gšy Lkář to nemo-
 cech.

6. Bez tebeť nic nebude,
 člověk homadně zegde, a
 smrti věčné dogde.

7. Dčisť což nečistého, na-
 prav což gest bludného, v-
 zdrav neduživého.

8. Obměť tvrdost sřde-

11. Deg nám Ducha
 svatého, toho dárce ště-
 drého, mistra dobrotivého.

12. Ať nás dárj darů svých,
 mi, ctnostmi přesslechetný-
 mi, mravn spasytelnými.

13. Bychom hodně sly-
 šeli, slovo tvé přigimali,
 skutkem ge y plnili.

14. Deg pro tvé na-
 vstjmenj, tvým věrným
 posylněnj, deg to dobrém
 setrvánj.

15. Nebs. ty ten živý
 pramen, gimž hasne věčný
 plamen, deg život věčný,
 Amen.

(296.)

G. Slavné Krystowo vzkřisť.

Sť už vssickej z sřdce pra-
 věho, chvalme G.
 žisť milého, z sešlání Du-
 cha svatého:

2. Gehož dal vědlnjům
 svým, způsobem právě ne-
 bešým,

beštím, naplniv ge světlém
divným.

* 3. Zaslíbení se splnilo,
gadž prorokováno bylo, což
gest věrným srdcím milo.

4. Z dávná to Bůh před
pověděl (aby každý věrný
věděl, w tom své potěše
nj viděl,)

5. Sřrže Jozele Proro
ka, řka, wplegi svého Du
cha, onť gest věrných wšech
vtěcha.

6. Toť se w skutku vřá
zalo, a w Geruzalémě sta
lo, na Apostolích shledalo:

7. Kteržj tu zgerově ká
zali, wšech gazky wzna
wali, a Krysta oslawowali.

8. Duch swatý ge k tomu
pubil, aby mnohých srdce
faudil, a ku pokání probu
dil.

9. Z nichž se mnozí w ja
lost dali, že Pána vřizo
wali, welmi toho litowali,

10. Apostolů se ptajice,
čeho gest potřebj toje? duch
hotowosti magice.

11. Kterýmžto odpowě
děli; Aby Pokání činili, a
w Krysta pokřtěni byli,

12. Dossli hříchů obpu
štěn, Duchem swatým po

twrzení, podle Božských za
slíbenj:

13. Z tohoť gest jim po
šla radost, a odgata srdce
žalost, gadž přišla Krysta
včasnost.

14. Toť dílo Ducha swa
tého: věj, těšj rád každého,
řlowu prawdy porwolného.

* 15. Prošmeť Pane
Bžjssi, rač dáti své swaté
řjssi, at gi Duch swatý wždy
těšj,

16. Sřrže dary své w
hognosti, wjry, lásky, na
děgnosti: degž s nj býti w
té milosti.

17. Zawjtegž dnes Du
chu swatý, w darjch řad
řech w chřlew wsatý, y od
nás wjrau přigatý.

18. Choťwegž nás wždy
w své milosti, a w Krysto
vé včasnosti, zdržug w lá
sky společnosti.

19. At té wždy wděčně
chwálime, s Dcem, s Syn
nem melebime, na wěky
wěků slawjme.

(297.)

S Křestané radugme se,
Padesátý den za
střwěl se, Ducha swatého
wpliti, na Apostoly při
giti,

giti, Halleluja, Halleluja, Halleluja!

2. W zvuku větru pře-
prublého, kterýž z trůnu
nebeského, přišel, a ten
dům naplnil, w němž kř-
věných shromážděn byl,
Hall. Hall. Hall.

3. A tu w ohnivých ga-
zdech, zgeril se na svých
věřících, na nich s dary
odpočinul, a mile k sobě
přivinul, Hall. Hall. Hall.

4. A hned Duchem swa-
tým byli, naplněni, a mlu-
vili, převelike Boží věcy,
všem Národům známau-
řící, Hall. Hall. Hall.

5. Kterýmžto gegich ká-
zaním, velikých věcí hlá-
sáním, byli mnozy obráče-
ni, k Bžie w Krista přive-
deni, Hall. Hall. Hall.

6. O přigď y k nám
swatý Duse, a naplniž
Srdce naše, Dary svých
mi a Milostí, potěšením, a
radostí, Hall. Hall. Hall.

7. Ty gšv Bůh pravý
a věčný, w bytnosti své
nekonečný, všeho dobrého
přisobce, nebe, země moený
tvorec, Hall. Hall. Hall.

8. Ty newymřlivně po-

cházíš, od Dce y Syna, a
wšs, všecy věcy a tegno-
sti, také Božské hlubokosti,
Hall. Hall. Hall.

9. Ty gšv přst Boha
věčného, genž píšeš w
srdce věrného, zákon Boží,
a nás wodíš, k známosti
Krista přivodíš, Hall.
Hall. Hall.

10. Ty gšv Duch pře-
slynn w moc, genžs hotov
všechněm spomoc, kterýž
tobě věrně slauží, a po tobě
všedněy tauží, Hall. Hall.
Hall.

11. Tyš posvěcenj Duch
pravý, genž posvěcuges
vše staty, slovem Božím
a svátostmi, dary svými a
milostmi, Hall. Hall. Hall.

12. Tyš Duch proseb a
žádosti, genž nás o Boží
milosti vtvrzuges, a pra-
vuges, a k modlení probu-
zuges, Hall. Hall. Hall.

13. Ty gšv studnice wod-
živých, genž občerstvuges
žijících, a od hříchů oči-
šťuges, k dobrym skutkům
nastroguges, Hall. H. H.

14. Tyš pravdy věrný
včitel, a nebesy vtěšitel,
genž nás bludně vpravuges,
a tru-

a truchlivě potěšugeš,
Hall. Hall. Hall.

15. Tyš gasné světlo w
temnostech, mocny spo-
mocniš w teshnostech, o-
chrance wěrných a wůdce,
před Nepráteleš Zástupce,
Hall. Hall. Hall.

16. A protož prošme
tebe, swatá holubičko z ne-
be, skloniž se k nám w této
době, a spomoz sám nassi
milkobě, Hall. Hall. Hall.

17. Degž bychom tě prá-
wě znali, a při tobě wěrně
stáli, a sřez tě byli zmocnění,
a v Wěre poslyšení, Hall.
Hall. Hall.

18. Degž ať mišugeme
tebe, bližni pať swé gaťo
sebe, a řeči twých ostrihá-
me, k tobě swým srdcem
wzdycháme, Hall. H. H.

19. Swlaž Dusse nasse
žijniwé, rosau swé milosti
žiwé, a deg nám dar rozu-
mnosti, maudrosti, a pobo-
žnosti, Hall. Hall. Hall.

20. Žustáweg s námi w
těžkostech, a buď spomocniš
w wřkostech, deg radost a
potěšení, w zármutcích a
pořuffenij, Hall. Hall. Hall.

21. Qchraň swau cirkew

sfauženau, před smětem
opowrženau, wpořog kře-
stanskau řissi, ať se z toho
těšsi tissi, Hall. Hall. Hall.

22. A po této ždegssi sřa-
sti, wweď nás do wěčné wla-
sti, kdejbychom tebe chwá-
lili, s Dcem takě Synem
ctili, Hall. Hall. Hall.

23. Halleluja Hallelu-
ja! budiž Bohu wěčná
chwála, že jas geho lásky
hogné, přissly letnice pořog-
ne, Hall. Hall. Hall.

24. Amen radostně pře-
segme, weselým hlasem zpi-
wegme, opakujc, Hallelu-
ja! tobě, tobě Halleluja!
Halleluja, Halleluja, Hal-
lulaja, Amen.

(298.)

Gal. W naramne swe wřkosti.
Nebež Ducha swého,
nám Bože gediny,
srdce nebež nasseho, strážce,
ať geg winy častě nasse
kormautj. Dnapraw nás
sobě! sřez ať se w nás ne-
wlaudi, duch odporný tobě.

2. Trwiga Duch ducha
a nasseho, buď wždy poswě-
titel, a srdce pozdileho, ga-
sny oswětitel: potěšitel pať
mysli, serwěné žalosti, sřto-
dně

dně bychom nešlešli, to při-
hodn žlé pastí.

(299.)

Gafu: Poslal Báh Ducha.

Proposmej Ducha swa-
tého, Btěstitele wěr-
ného, at zprawuge srdce
náše, zajeza Satanasse.

2. Abychom hříchů pře-
stali, ctnosti swaté na se wzá-
li, z milosti geho ožili, nowé
rozeni byli.

3. Dobrotivý Duchu
swatý, nawštířw swúg lid
hřiehem gatý, zawíteg
nám s dary swými, přispěg
s ctnostmi swatými.

4. Lásku rač w nás rozní-
titi, wjry žiwé přisporiti, at
z milosti odpustiti, dogde-
me, y spaseni.

5. Degž bázeň a dobro-
tíwost, wmenj, sly, též
Maudrost, rozum, radu, y
poznání, y wjře setrwání.

6. Rač dáti wšl k slyšení,
flow twých swatých k wy-
šetření, at slyšice přig-
máme, skutečně ostriháme.

7. Též gazyt zprawug k
mluvení, způsobug srdce k
wěření, y wyslechy náše žádo-
sti, obrať k své chwále a cti.

8. Ne každému, leč wěr-

nému, dary své hogné ro-
dáváš, wedle mjrny prawé
wjry, z milosti své wylé-
wáš.

† 9. Sláwa Otcy nebe-
skému, y geho Synu milé-
mu, y také Duchu swatému,
Btěstiteli wěrnému.

10. Kterýž deg nam do-
stónánj, w prawé wjře se-
trwánj, at nás mine wěčný
plamen, Amen, stať se tak,
Amen.

(300.)

Požádegmej Ducha swa-
tého, za dar wjry z
srdce prawého: At ráci nás
mocně w smrti hágiti, sřze-
njž máme odsud odgiti:
Smilug se Pane.

2. O swětlo wjáctné,
oswětij nás, a samého Kry-
sta znát wě nás: abychom
trwali při něm statečně,
neb on sám přivedl nás k
wlasti wěčné, smilug se
Pane.

3. O lásko sladká, sřlo-
niž se k nám, deg milosti
twé okusyt nám: abychom
srdčně se milowali, a po-
hogné w gednom smyslu
stáli: Smilug se Pane.

4. Nepřevšši w bídách
X Btěstiteli,

Děsitieli, degi bychom se smrti nebáli: aby sobě srdce w nás nezauffalo, kdyby pokuseni žlé nastalo: Smilůg se Pane.

(301.)

Mosinež rossičnj swatě, ho Duchu, za dar wj-ry, genjby nám byl mocná odtucha, y w žiwotu, y w smeti nassi, k ostrjhanj nás w w lásce Boží, z wysosti moch.

2. O swětlo wěčné swět wěčné nám, po rosfecch cestiach Božjich gasně rosfudny wodě sam! bychom kroky činili gisté, následugjc twé prawdy čisté, Kyrjeeleison.

3. Lásko přestádká nás opogůg, s Bohem nassim y s Swatými wjc a wjc spogůg! bychom w dobrém gsauc gednodussni, we rosfem Bohu byli poskussni, Kyrjeeleis.

4. Sýlo nebeská, mdlých posylůg, zarmaucených pro hřichy své w duchu potěšlůg, w dobrém bogi, deg wytrwánj, po wítěžstwí tryumfowánj, Kyrjeeleison.

(302.)

Gafo: Lásko genjs mne.

Mrigd ach prigd Duchu

žiwota, genj sy Bůh od wěčnosti, sýla twá buď w nás skutečná, a naplň nás milostí, tať Duch, žiwot, y swětlost, bude mjtí w nás bytnost.

2. Deg nám w Srdce zatemněné, maudrost, radu, rozum, ctnost. Ať o nic se nestaráme, gen co wule twe libost. Znamost twau rozhognug w nás, a bludů temnost w has.

3. Počej cesty spasytelne, co škodliwe, segmi z nás, a čin stejky nasse přime, vprímnost ohradij nás, čin nás právě kagicnych, když sme padli w gakh hřich.

4. O swědcůg Duchu nassemu, že sme Boží Synové, kterjž we rosfem genom k němu, magi wěrné žrenj swe, tež když tresce: neb prospěšná, gest nám kážen geho rosfecná.

5. Probuď nas, abychom směli, srdečnau důvěrnostj, přistup wolny k němu měli, wzdnyheg w nás s horlivo- sti; tať se stane žádánj, a přibude dauffánj.

6. Gsauc někdy bez potěšeni, že srdce často wola, Bože,

Bože, Bože můj! proč živé, vyleg na vyprahlé
neni při mně moc tvá v rozličném sauzení, to vědi-
syla? čím v vykosť zlehče, ctvi tvé: Pohled, gať mé
ni, by mi byla k snessení. srdce tak jižni ve mně, gsauc

7. O ty Duchu syľ v mo- plně jádosti, po tobě můj
cy, Duchu nový a slávy, hosti, dychtj tužebně. :;

Bud nám ve všem napo- 3. Přigď zvířku přige-
mocy, Rbyj nás děsy zlé mny! obživ mě vnitřnosti,
wały; Dodeg zbroge do živý větrčku! nstřis ve
boge, sinělost, tichost, pokoge. mně života, v prostřed te-

8. Pane střez v wry na- innosti srdce, gistrčku. Neb
ssj, ať Dabel, suurt, potupať wssceť co we mně zemdlj-
nás od tebe neodstrassj, ale wá cele, to twých vř dy-
dusse přistup má, ať tělo chánj, nechť mé vmdlewanj
wždy odpjrá, zmužilegssj činj weselé. :;

gest wjra. 4. Přigď, vtěcho chu-
9. Naposled, Rbyj máme dých! Smysľm k posylně-
vmřit, vperniž nás swau- ni; draby napogi! nech ať
moch, že sine giž, a budeme strz tvé lásky swaté narossj-
wjc slávy twe včastnich, wenj, jas se vřogj mé leťawé
řterá nám připravená, a srdce, a tak se slane, že smělé
newyprawitedlná, Amen. w wolání, budumjť dauffa-
ni, před tebau Pane. :;

(303.)

Přigď děsti nebesť! ro- 5. Přigď šlo žemdle-
wlažj swau zemi, ných, občerstviž své audy,
přigď Duchu slávy! nechť se balzame sylný; pozdvihiž
wssě naplnj cožkolwěť swym je mřkoby nemocného Rudy,
slibil, nás Gčjs pravý, že tys s dary zdilný! Tak w
on sám jižniwau a suchau Bogjch tvé lásky potom s
rolj chce wodať střopiti, a wděčnosti nebudu wjc wla-
wssě spokogiti, co srdce bo- žný, než běžeti snazný cestau
li. :; k věčnosti. :;

2. Přigď wodo života! 6. Přigď mistře swých
wyleg na swau zemi potočky, žáčkůw, ať mne wybčugeš,

R 2

obljb

oblíb mne sobě, neb ty tegne
wěcy Dussi wygerugesš,
naležám w tobě, wic, než se
škr; mnohau mau prácy stá-
wá, tagemstwi weliké, mau-
drosti wšseliké twá škola
dáwá.::

7. Přigď gasnosti sle-
pých! oswět mne, y lidi,
přigďiž swětlo mé! Neb we
mně mé Děj Dusse nic ne-
widj, dřiw než to wyegde.
Oswjcenjm tjmto mé srdce
obdar, tať w swětla gasnosti,
spátrjm y wěčnosti twé mi-
losti twár.::

8. Přigď olegi swatý!
maž, prošm, mocnosti Du-
sse sám sebau; O! konegž
w mém srdcy dílo swatých
ctnosti, ať wždy we mně
gsau Dwoťce nortěho ro-
zenj samé, a co dobré šluge,
co s tebau spoguge, budiž mi
známé.

9. Přigď wůdce swých
díte! rač wšli škloniti k
přikázánim swým, pomoz
mi twé slowo wěrně wždy
plniti, ať k wywolénym,
po degšim žiwotě, s žado-
sti mnohau, škr; časné těž-
losti do wěčne radosti, při-
giti mohu.::

10. Přigďiž holubičko,
zštupiž dolů z Nebe w vpři-
mnosti své, na audy spoge-
né, milugich tebe, s gedno-
tiž w nowé lásce své wšsech
srdce, degž ať potomně twér-
nost k sobě magj, a w sobě
chowagi mysl twau vpři-
mně.::

11. Přigď počogi Du-
sse! ať má obcerstwenj stá-
ce twé malé. Popřeg
nebeského srdcy potěšeni, bliž
se k nám stále. Promkuro
sám k mé Dussi slowo wese-
lé, bud jas spokogena, ty
má wywolená, gá gsem
twüg cele.::

12. Přigď plameni lá-
sky! zažji mě wnitřnosti ne-
beským ohněm: Wwediz
me srdce s twým do spole-
čnosti, a přebýweg w něm.
Wygdwihniž nademnu
korauhero lasky, tať sebe ce-
lého, dám tobě za twého,
genž má lássagš.::

13. Přigď studně radosti,
napln mne z milosti žado-
stmi z nebe: Dzechat twé
dobroty žašým sladkosti,
ať gen znám tebe: Neb té-
to rozkosti twé rovné není,
a tať ten nabýwá obcer-
stwenj

stwenj žiwa, kdo má to
Oměnj. :.

14. Přigď svědku synow.
stwj, vč Abba wolati, w
Duchu synowškém; Deg
toho gistotu, co před tebau
platj, a co w slovu twém.
těž pečet do srdce dědictw
twého, tač budu s žádosti
zažíwat radosti spasenj
swého. :.

(304.)

Přigď Duchu swatý
napln nás, dary twy.
mi kterěj ty máš, abychom
slovo Boží slyšeli, a ge w
srdcy swém zachowali, Pa-
na Boha milowali, wěcný
život obdrželi, ó rač nás
všlyšeti milý Pane, wšlyšeti
kterěj k tobě dnes woláme,
Hallel. Hall.

2. O! Bože rač wzhle-
dnauti na nás, a sflon k
nám swůg swatý obraz, by-
chom Pána GEjše po-
znali, w geho wjře do smrti
stáli, kterěj swau krew wylil
za nás, gačo milostiwý Pán
nás, ó rač nás rc.

3. O! Pane pro swau
dobrotiwost, zajeň od nás
dábelskau zlost, bychom
se ani smrti nebáli, ale te

směle wyznáwali, slibům
twým se důvěřjce, w wjře,
w lásce spolu gsauce: D
rač nás všlyšeti milý Pane,
wšlyšeti kterěj k tobě dnes
woláme, Hallel. Hall.

(305.)

Přigďž Žěsíteli Duchu
swatý, wšlyšeti milostj
dárce bohatý, napln nás
nebeskau štědrostj, genž sy
stworil srdce y mysl Božskau
wšemohaucnostj.

2. Kterěj Žěsítelem wěr-
ných slugeš, tač dar Boží se
gmenugeš, y studnice a wo-
da žiwá, oheň, pomazání
wnitřní, swětlo, láska práv-
dívá.

3. Ty gšy wšlyšeti obda-
rowánj, y prst Božího pa-
nowánj: ty gšy Dceowo za-
slibenj, a wšlyšeti tebau obda-
řených přegasně oswjcenj.

* 4. Rozswět swětlo te-
mným smýšlům nassim, a
wleg milost štědrau wnité
dusim: Žel nassich je-
mblených posylůg, y wjře
pramě Krystowé swau mocj
nás stwůg.

5. Nepřitele dábla ob-
nás wydalůg, w srdce náše
swůg pokoj darůg: aby-
chom.

R 3

chom.

chom my twau Božskou
moch, mohli w pravdě státi
býti, a wssecko jse přemoch.

6. Slezte té degž Otce
znáti práwě, y Syna milého
w též sláwě, y tebe Děssite-
le Ducha, wsse gediného, pra-
wého, wssemohauchého Boha.

7. Naplnuge tať Bož-
ským poznáním, zapalug
sedce milováním. O degž
nám w zásluze Krystowe,
býti, a poslauchati ho wěrně
w každickém slově.

8. Ubychom té Boha
wždy gednoho, znagice, y
ctili samého, a z své dobro-
timé sstědrosti, docházeli
wždycky darů spasytelných
z milosti.

* 9. Bud chwála wěčná
Otcy y Synu, též y tobě Du-
chu swatému, z tať mnohé
nám dané milosti: Raciž
nás w ni oslějhati, a přiwed
k své radosti.

(306.)

G. Krystus Gejš Nazaretsky.

Nabůgme se w Pánu
Krystu, a chwalme
geg myslj čistau, ze wssech
drabých darů geho, krejž
poslli od něho.

2. Nebo z nebesse wyso-

sti, z přewelike své milosti,
sešlal Chřkwi Ducha svého,
w darích wyáčných hogného.

3. Což byl z dáwna svým
slibowal, a obnovil když
wstupowal, welege w Geru-
zalémě, čekati z Nebe zreg-
mé,

4. Moch, gijby gsauc
oděni, a Duchem swatým
zsyleni, spasenj mohli kázati,
a swětu odolati.

* 5. Když se tedy naplnili,
dnowé, genž letniční stauli,
Bředlnjch shromážděni, dle
Páně nariženi

6. Wslysseli zwul předi-
wný, a witr neobnyčegný,
genž se přímo z nebe walil,
a wssecken dům naplnil:

7. Kdež oni spolu seběli,
nad nimiž se posadili, rozde-
lenj plamenowé, figurn ga-
zykowé.

8. Y hned začali mnohý-
mi, gazykly, prw neznámý-
mi, wssechněm přediwně
mluwiti, diwny Boží hlášti.

9. A když se množstwj
zbihalo, a co se děge tázalo,
slysseli wssecknj mluwjch,
welike Boží wěcn.

10. A to gazykly wybále-
ných, národů w swěte pře-
mnohých:

mnohých : nad čímž děšše
se trnuli, co řjey newěděli.

11. Zwolassi pak že siněle
mluwili, GEjisse Krystem
swědčili, w smrti geho a
wzkříssenj, kážje wšsechněm
spasenj.

12. O kteraau měli ra-
dost ! Edyž k nim přigda ne-
beský host, tak ge řjdił swau
milosti, wěda k wěčné slaw-
nosti.

* 13. Bože pro twé slito-
wánj, Duchu swatého se-
slánj, degž nám geho obno-
wenj, a w darjch rozhogněnj.

14. Amen, degž to mi-
lý Pane, ať w nás twůg ten
Duch žůstane : ať prawdu
twau wyznáwáme, do konce
setrwáme.

15. A potom s twými
Angelj, Edyž shromáždjš
Zbor swůg celý, s tebau by-
dljme swým Pánem, po-
wšsecký wěky, Amen.

(307.)

Gafo : Wzkříssenj Spasitele.
S Eslánj Duchu swatého,
slawice hod dnešřj, z
daru Božjho, kterýž gest wi-
domě, s hůry sešlán na Upo-
stoty, gažžto oheň bržký za-
pálil gest sedce wšsech wěr-

ných, aby wěřili : Neb gest
jim to byl rozkázal, mistr
gich Pán GEjiss wkrjžowa-
ný, Edyž gest měl odgiti, a
na nebe k Otcy wstoupiti, od
Geruzaléma nechoditi, ale
čekati, sljbu Otcowa : K,
protož my wšseckni spolu,
zwolegmež k němu, sed-
cem, wšty, prawým zpjwá-
njm, ať nám ráčj dáti wte-
ššitele, Duchu swatého.

2. Upostolé Edyž mluwí-
li, národowě rozličnj se di-
wili, neb od nich mluwjchých,
přirozenau řeč swau slyšeli :
Widauc diwý, slyšic gažž-
ky, vžasli se byli, diwóná moc
Božj :

3. Prosmež Otce nebe-
ského, genž nam stwořil w
Zele Dussi rozumnu, pro
geho milého, Syna z Pan-
ny narozeného, wkrjžowa-
ného, wzkřísseného, w nebe
wzatého, Duchu swatého.

4. Degž nám Pane Bo-
že prosíme, Duchu swatého
dobrotiwého, byť on swým
vměnjm, z sedch naššich wy-
ples newěru, a naučil nás
wšsemi dary swými se zpra-
wowati, tohoto wěku :
Bychom se w wjře srowná-
li,

K 4

li,

li, falešných proroků se vy-
stříhali, a skutky dobrými,
mjru svou vždy ozdoboma-
li, nyní jde to milosti, živi
gsauce tobě slaužili, potom s
tebau byli. R. té Dce ne-
beského, y Syna tvého,
chválíme y Ducha svatého,
Boha dobrého, Stvořitele
svého, w Bytu gediného.

(308.)

Sesliž Hospodine svatě.
ho Ducha svého darů
přestědvé: Ať nám to
známost vřodí věcy pře-
dobré!

2. Rozvolazij rosau pře-
divnou sice hříchem vmr-
tvené: a budeť wjdno že
gest samým tebau obživné.

3. Vřediž řečy rozkošné
na Ducha vzkoštní země,
ného: A vydat hognost ro-
žličného ovoce nového.

4. Zahřejž wnitřnosti
vřydě libým horkem slunce
nebeského: A seznát se moc
divná w skutcích života
etnostného.

5. Osvětliž přegasným
světlem, a zapuď ž Snona
temnosti: a budauť stromo-
vé při modách k své slávě
kvěsti.

6. D gať gest dobrý a
přechutný Duch twig Ho-
spodine: Nebs gjm tosecko
stvořil y napratugeš pře-
divně.

* 7. Sláva budij Bohu
Dce, y geho Synu: Y ta-
ké milému vtěstiteli Duchu
svatému.

8. Bať byla od počát-
ku, nyní y wjdny: Bu-
dij wřdávána od wěrných
věcy po tosecky.

(309.)

Stvořiteli Duchu swa-
tý, Božské rovné pod-
staty, s Dcem, Synem ge-
diný, pocházením rozdílný,

2. Tyś dobrota newy-
mluvná, moc nestvořená
divná, sebau wse naplnu-
geš, wřvolené darugeš.

3. Ty w počátku při stwo-
ření, byls náše obdaření,
po páduś narostřeworol,
Proroky naplnowal.

Tys Pannu etnau posvě-
til, by se wnj Syn Bo-
ží wtělil, předivně, wylis-
tu darů hogné.

5. Násheho přirození, v-
činis s Božským spogeni-
střže což, přisflo nám wy-
kaupeni:

6. Na

6. Naplnils ge swattostj, newinnostj, sprawedlnostj, složilš w něm, poklad Božské maudrosti.

Dárce darů přebra-
hých, spasení plných,
darůž náš, a myšce w v-
měnách svých :

8. Genž sy od Otce swě-
tlosti, přišel z wšlosti, aby
daril církev swau milostí,
A si swá tagemstwj zge-
wil, prawdau naplnil :
D račž gi rozmnožiti, w
dobrém zmocniti, a wdechnu-
tím swým we všem řiditi.

Ať osvětiš nás dnešní
den, a budiž nám přj-
tomen.

(310.)

G. Spřimež wšickni wesele.

Sěstiteli Duchu swatý,
Alleluja. W darjch
nebeských bohatý, Alleluja.

2. Degž bychom se ra-
dowali, All. W tento den
tebe chválili, All.

3. Neb gsy Dtcy, Synu
rovní, All. W svých da-
rjch newyměřený, All.

4. Ty wšecky své wy-
molené, All. Naplnuges
dary hogné, All.

5. Myšl naši rač oswi-

tit, All. Lásku prawau
w nás roznitit, All.

6. Bychom po zdegši ja-
losti, All. Dostli nebeské
radosti, All.

7. Budiž od nás wždy
weleben, All. Už na wěky
wěku Amen, Alleluja.

(311.)

Sěstiteli Duchu swatý,
Ty gsy od nás w darjch
Božských wzácně přigatý,
degž bychom dnes w tom
hodowali, w duchu swém se
wždy radowali, tebe chválili.

2. Tys Dtcy y Synu ro-
vní, w Božské slavné osobě
svě neslžitelný, storchowa-
ná, wěčná dobrota, působee
nowého žiwota, w darjch
středota :

3. Ty gsy wšecky wywo-
lené, činil dary swými hod-
né, Krysta věastné, a to w
krwi, kterauž wysléwal, edyž
sebe za ně na kříž wydal,
ge očistowal :

4. Byť byli Boží syno-
wé, také s Krystem dědico-
wé, geho andowé, edyžby
twého dostli rození, kteráž
z Krystowa zaslaužení, po-
slo k spasení.

5. Ty dáváš swým wi-
ru

*Halleluja! D 5. Lau-ru
dando vivitur! Hallel.*

ru prawau, život nowý,
tau předivnou, Božskou
moch swau, aby w Krystu
gšauc wkořeněni, a w lásce
swatě založeni, w něm spo-
leť měli,

6. Nade wšse geg milu-
gice, gačo Pána swěho so-
bě negdraz wájice, gedno
tělo s nim učiněni, a za
chrám swatý posvěcení, k
geho bydlenj :

7. Zaťowým hříchů ne-
wájš, ale wšsecky sprave-
dlnosti Krystowau darjš,
pořog geho w nich rozyno-
žugeš, w naděgi prawě v-
stauugeš, y potěšugeš.

* 8. Mluwjš skrze řeč
Proročau, zaslubugeš gim
přehognau, swau milost
Božskou, řka : Nebogž se,
ani zahanbüg : neb gšem gá
Pán a slitowník twüg, slyš
to lide můg.

9. Na málo opustil sem
tě, w slitowánich wěcných
jase shromáždil sem tě :
Podřez mogi, w hlasu pji-
mánj, w radostném, w we-
selém plěsánj, y w dšř či-
něnj :

10. Gát sem sám vtěšti,
tel wáš, Stwořitele swěho

mně máš, proč zapomináš ?
Gát sem tebe sobě wnmolil,
a w Krystu Pánu s sebau
spogil, láskau opogil.

* 11. O Bože diwne dj-
lo twé, kterěz děláš po dneš
w každé dušsi zwolené, bez
něhožto lidem k spasenj, ne-
prospjwá samo zewnitřnj,
słowa slyšsenj.

12. Čěz přigjmánj swá-
tošti, neprospjwá, ani dá-
wá samo hodnosti. Leč ty
Pane koho předegdeš, a mi-
lošti swau geg darugeš,
wnitř obživugeš :

13. A wšsak čłowěka kaž-
dého, skrz swátosti, a káža-
nj słowa Božjho, powolá-
wáš y wgissťugeš, žiwjš, cho-
wáš, y opatrugeš, bludů
jprossťugeš.

14. A protož skrze službu
tu, shromáždugeš cýrkew
swatau w gednotu prawau,
ku poznánj, y k požiwánj,
w Krystu skloženého spasenj,
bez pochybenj.

* 15. Požiwagje y my to-
ho, chwalmě spolu Boha
swěho, Ducha swátého : neb
ž milosti, k pravě hodno-
sti, k Krystowé přiwedl v-
častnosti, swau služebnosti,

16. Zpi-

16. Zpívejmež my Hal-
lelujah, budiž tobě Bože
chvála! rcemž Halleluja,
gedinému, Bohu pravému,
s Otcem y s Synem pod-
statnému: Kyrie eleyson.

(312.)

Ssech darů studnice,
smyslu panovníce,
větríčku zdravý! vssech
ran křivitelů, myslí těšitelů,
řekářů pravý; naučij mne
v každém času, k tvé cti
pozdvihovat hlasu.

2. Prste moci Boží, genž
vymění mnozí, sladký balsa-
me. Smutných potěšení,
milých občerstvení, slzení
známé: Deg mi tichých da-
rů v hognosti, k milování
tě s vroucností.

3. Ženichu mé Dusse, o
degž ať vždy může, v tvé
ctné milosti, pokoj státi mje-
ti, nedeg mne klátiti větru
prudlosti. Vzegdiž mi
slunce přemilé, k políbení
mne šte chvíle.

4. Drahý Boží dare,
přigď svolaj mne, má jáře,
nebo vmdlávám. Přigďiž
má jádosti, lásko mých vni-
téností, k tobě žrenj mám.

Celé se srdce zasměje, když
v něj dáš lásky frupěje.

5. Gako gelen jádā, v-
honěn gsa hledā, wod genž
gsau živé, tak se Dussi stā-
wā, genž v tom nepřestā-
wā, co světu chtimé. Než
po tobě svém pramenu se
ohlida, a tmém gměnu.

6. O náš Stvořiteli, a
zformovateli, ty Bože vě-
čný, giskro lásky tistě, degž
na každém místě, neyvice
v křži, vssecko tobě porau-
četi, na tě čekat a mlčeti.

7. Před mým Sen y bdě-
nj, chůz y seděnj, y vsse-
cko dílo. Smyslu, tělo,
dussi, vnitřnosti gak sussi,
by to tvé bylo. Spůsob,
stav, y mě bydlenj, o ať
gest v tvém oblíbenj.

8. Nedeg leček klásti,
zlostiněm z propasti, živo-
tu mému, pak pomoz do
svého ráge rozkosného, mně
slauze tvému, kdej tobě bu-
du plésati, a Halleluja zpí-
vati.

(313.)

Gak. Pane Bože budiž chvála.

S Alwiteg k nám Duchu
svatý, s Otcem, s Sy-
nem též podstaty, a rozleg
se

se w srdcích nassich, w da-
řich spasení negdražších.

2. Mysl nassí wěrau o
swěcūg, a wůli láskau roz-
něcūg, pamět wstawūg w
naděgi, swědomj w dław-
hém pokogi.

3. W umysle přjměm
postawūg, srdce čistotau ko-
runūg, žádosti řed swatau
báznj, těla bůgnost krocūg
řáznj.

4. Nad smysly panowa-

ti deg, rauchem etnosti ge-
odjweg, at wsse což se tobě li-
bi, činj, mluwj, slyšj, widj.

5. Dychom obraz Dtee
nesauc, a w Krysta rokoře-
něni gsauc, tak po lopotě
wezdegšj, wzali w nebi ži-
wot lepšj.

* 6. Degž to ž milosti
Dtcowj, plně žástuhy Kry-
stowj, štědrý dárce Duchu
swatý, Bože nedělné pod-
staty.

VIII. O Bohu w Trogicy gedinem a geho Wlastnostech.

(314.)

Hymnus.

Galo: Kol starý migt w te.

S Enž gsy Báh geden w
Trogicy, od wěčnosti
panugich, kdž se swě-
tla nedostává, degž at swětlo
twé nastává.

2. Tebež my ráno chwałime,
y wečer modlitbau ctíme, degž
at žpěwowé libeznj, na wěky od
nás tobě žnj.

3. Bohu Dtcy budjž chwała,
bud y Synu geho stála, takě y
Duchu swatému, Bohu w Tro-
gicy gednomu, Amen.

(315.)

Te DEum Laudamus.

Obecnj notat, podle wšech
slawností.

Tě Boha wšickni chwałime,
tebe Pána wyznáwáme:
Tě wšech nás wěčného Dtee,
wšecha země ctiž sroce.

2. Tobě wšech nebes wyso-
stj, tobě wšeliké mocnosti, An-
gelé, Cherubinowé, y slawnj
Seraffinowé:

3. Wstawičně prozpěwujž, hla-
sem welikým wolagj, Swatý,
Swatý, Swatý, Pán Báh, ne-
beských, zemských žástupů.

4. Plná gšan nebe y země,
welebnosti a slawy twé. Tě
slawný